

befale dette lille Lovforslag til Tingets Velvillie og hurtig Fremme.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) omtalte den Mulighed, som ogsaa har været fremsat nede i Folketinget, at man skulde have medtaget dem, som have deltaget i Krigen 1864. Grunden til, at man her gør noget ekstraordinært ved at forhøje Pensionerne for dem, der ere pensionerede fra Treaarskrigen, er jo den, at de alle befinde sig i en meget høj Alder. Man gaar ud fra, at de i denne Alder trænge til fremmed Hjælp, og at det, som kunde slaa til til deres tidligere Udkomme, ikke kan slaa til nu. Naar man nu gør dette for Underofficererne fra Treaarskrigen, er det jo givet, at efterhaanden som den Tid kommer, da de fra 1864 nærme sig en lignende Alder, vil man ogsaa føle sig forpligtet til at gøre noget tilsvarende for deres Vedkommende.

I det andet Ting har det Spørgsmaal været fremme, om man ikke ved denne Lejlighed skulde indsætte i Loven en Bestemmelse, som gik ud paa, at den Forhøjelse af Pensionerne, som bliver given ved denne Lov, ikke maatte foranledige, at en Alderdomsunderstøttelse, som de vedkommende mulig nyde, bliver formindsket fra Kommunernes Side. Man fandt det dog overflødigt, idet der saavel fra Tingets som fra min Side dernede blev udtalt, at man vilde anse det for en Selvfølge, at ingen Kommune vilde inklude sig herpaa. Jeg ønsker at gentage denne Udtalelse ogsaa i dette Ting. Jeg er ganske forvisset om, at ingen Kommune vil prøve paa at formindske det Gode, man vil byde de gamle ved denne Lov, ved at drage noget tilsvarende fra deres Alderdomsunderstøttelse.

Pagh: Jeg ønsker ogsaa at udtale min Tilfredsstillelse over Fremkomsten af nærværende Lovforslag, men jeg føler tillige Trang til at udtale, at min Tilfredsstillelse vilde have været endnu større, hvis Lovforslaget ikke havde indskrænket sig til blot at omfatte Underbefalingsmænd og menige, men tillige havde medtaget Officerer og Officerers Enker. Jeg har Indtrykket af, at den Bevilling, der her gives, har Karakteren af en Hædersgave. Ogsaa af den Grund kunde jeg ønske, at man ikke havde undladt at medtage Officerer og deres Enker, Det er ganske vist utvivlsomt, at der ogsaa i deres Rækker findes mange, som kunne være meget

trængende til at faa en forøget Hjælp, og ganske særlig i Enkernes Rækker.

Maatte jeg saa tillige henvende det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, om det er Meningen med § 1 i Lovforslaget, at de Krigsinvalidere, som have deltaget i Krigen 1848—50, ogsaa komme ind under Lovforslaget her, for saa vidt en Del af deres Forsørgelse beregnes efter Tjenestetid og Tjenestegrad.

Rambusch: Jeg vil kun takke den højtærede Finansminister for hans Udtalelser om, at dette Lovforslag — hvad jeg for øvrigt til Dels forudsatte, efter hvad der var fremkommet — staar som et Slags Tilsagn for dem fra 1864. Det har jo sin Betydning at betone, at naar de ikke kunne komme med denne Gang, er det ingenlunde, fordi man vurderer deres Ofre, deres Tjeneste mindre, men kun, fordi man er gaaet frem efter Alder, har taget de ældste først og derved indirekte lovet de andre, at naar de nærme sig en lignende Alder — og mulig allerede før —, ville de kunne gøre sig Forventning om en lignende Imødekommen.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Til det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) skal jeg kun sige, at det ærede Medlem har ikke ganske Ret, naar han betragter dette som en Slags Hædersgave. Hvis der atter skulde være Tale om en Hædersgave til Deltagerne i Krigen 1848—50, skulde denne vel komme alle Krigsdeltagerne til gode, men det, der her er Tale om, er, at en Klasse af Folk, som ere pensionsberettigede — det vil altsaa sige, som Staten har en vis Forpligtelse til at yde Livsophold, efter at de ere komne i den Alder, at de ikke mere kunne forrette deres Tjeneste — har man villet støtte, og det ligger da nærmest at støtte dem, der have den forholdsvis laveste Pension, nemlig Underofficererne og deres Enker. Det er naturligvis altid saaledes, at naar et Forslag som dette kommer frem, gaa Ønskerne videre end Lovforslaget selv. En har Ønsker om, at det blev strakt ud i een Retning, f. Eks. her om at tage dem fra 64 med — og en anden ønsker, at det maa udvides i en anden Retning, at man skal tage Officerer med. Der er ogsaa kommet Ønsker frem, har jeg set, om, at man ved denne Lejlighed skulde have taget alle Krigsdeltagerne med. Jeg tror, at det er rigtigt, at man begrænser sig til, hvad man har her, som er overkommeligt, let gennemførligt, og